
NIENARUSZNIE (2) av

Pierwsze e oraz a jasne; końcowe e prawdopodobnie jasne (tak zwykle w -e).

Sł stp brak, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) błędnie: nienaruszenie s.v. naruszalny.

Niezmiennie (2) :

Zwrot: »nienaruszenie zachować« (1): Aut undiquae religionem tolle aut usquequaque conserva, Albo bożą służbę znińcz albo yą ze wżąd całowicie á nienárufznie albo króm nárufzenia záchoway. Mqcz 509b.

Szereg: »całowicie, (a) nienarusznie« (2): In solidum id est, integrum, Ciałowicie/ nienárufznie. Mqcz 399d, 509b.

Synonimy cf NIENARUSZENIE.

Cf 2. NIENARUSZENIE, [NIENARUSZLIWIE]

AŻ